

കർത്തൃമേശ

യേശുവിന്റെ മതത്തിൽ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണ് കർത്തൃമേശക്ക് ഉള്ളത്. മേശ വളരെ ലളിതമായിട്ടാണ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, അതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും, ആചരിക്കുന്ന സമയത്തിലും എല്ലാം വിവാദങ്ങൾ ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. പുതിയനിയമത്തിൽ അതിനെ “ഒരു പകിടൽ,” “കൂട്ടായ്മ” (1 കൊരിന്ത്യർ 10:16), “കർത്താവിന്റെ മേശ” (1 കൊരിന്ത്യർ 10:21), “കർത്താവിന്റെ അത്താഴം” (1 കൊരിന്ത്യർ 11:20), “അപ്പം നുറുക്കൽ” (പ്രവൃത്തികൾ 2:46; 20:7; 1 കൊരിന്ത്യർ 10:16; ലൂക്കോസ് 24:30, 35; കൂടാതെ മത്തായി 26:26; മർക്കൊസ് 14:22; ലൂക്കോസ് 22:19).

പല വേദഭാഗങ്ങളിലും “അത്താഴം,” (യോഹന്നാൻ 12:2; 1 കൊരിന്ത്യർ 11:21), “അപ്പം നുറുക്കൽ” (പ്രവൃത്തികൾ 2:46; 20:11; 27:35 നോക്കുക) എന്നീ വാക്കുകൾ സാധാരണ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കർത്തൃമേശയെന്നോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് സന്ദർഭം വ്യക്തമാക്കും. “അപ്പം നുറുക്കൽ” എന്നതിന് സാധാരണ ആർട്ടിക്കിൾ 5൮ (“ദ”) ദ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃത്തികൾ 2:42) അർത്ഥമാക്കുന്നത് കർത്തൃമേശയാണ്. കർത്തൃമേശയിൽ, കർത്താവ് “ദ നുറുക്കുന്ന അപ്പം,” സാധാരണ അപ്പമല്ല, പ്രത്യേകതയുള്ളതാണ്.

“കർത്താവിന്റെ” (ഗ്രീക്ക്.: *കുരിയാക്കോസ്*) ജൈനറ്റിവ് (പൊസസിവി) നൗൺ *അല്ല*, അർത്ഥമാക്കുന്നത് അത്താഴം കർത്താവിനുള്ളത്. മറിച്ച് അത് ഒരു അഡ്ജക്റ്റീവ് ആണ്, “കർത്താവിന്റെ” എന്നതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, “കർത്താവിനെ ആദരിച്ചുകൊണ്ട്” എന്നാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 11:20) അത് “കൊളമ്പസ് ഡേ,” “വെറ്ററൻസ് ഡേ” എന്നെല്ലാം പറയുന്നതുപോലെയാണ്. അത് അമേരിക്കയിലെ വീരന്മാരെയും ക്രിസ്റ്റഫർ കൊളമ്പസിനേയും ഓർമ്മിക്കുന്ന പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളാണ്. അതേ ഉപയോഗം വെളിപ്പാട് 1:10-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു, അവിടെ *കുരിയാക്കോസ്* കർത്താവിനെ ആദരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസമായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അത്താഴം കർത്താവിനെ ആദരിക്കുന്നതിനുള്ള വാക്കാണ് *കുരിയാക്കോസ്*; അതുകൊണ്ട് അതിനെ “രാജകീയ” ദിവസം, അല്ലെങ്കിൽ “രാജകീയ”¹ അത്താഴം എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. അവന്റെ പ്രത്യേക ദിവസവും അത്താഴവും ആചരിച്ചു യേശുവിനെ ആദരിക്കുവാനായി മാറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്ന ദിവസമാണ് അത്.

തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനിരുന്ന രാത്രിയിൽ വലിയൊരു മാളികമുറിയിൽ യേശു തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുമായി പെസഹ ആചരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു യേശു കർത്തൃമേശ സ്ഥാപിച്ചത് (മത്തായി 26:17-28; മർക്കൊസ് 14:12-24; ലൂക്കോസ് 22:15-20; 1 കൊരിന്ത്യർ 11:23-25). കർത്തൃമേശയും പെസഹയും തമ്മിൽ ധാരാളം സമാനതകളുള്ളതിനാലായിരിക്കണം യേശു അപ്പോൾ മേശ സ്ഥാപിച്ചത്. നമ്മുടെ പെസഹയായ യേശുവിന്റെ മുന്നോടിയായിരുന്നു പെസഹ (1 കൊരിന്ത്യർ 5:7).

അന്താഴം ആചരിക്കൽ

കർത്തുമേശ (1 കൊരിന്ത്യർ 11:20) പ്രത്യേകമായി യേശു അധികാരപ്പെടുത്തിയതാണ്, മറ്റു ഭക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി അവനെ ഓർമ്മിക്കുവാനായി, സ്ഥാപിച്ചതാണ്. മനുഷ്യരൂപം എടുക്കുവാനായി യേശു ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം സ്വർഗത്തിൽ വിട്ടു എന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളാണ് ഭൗതികമായ അപ്പവും മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവവും (ഫിലിപ്പിയർ 2:7; എബ്രായർ 2:14). മനുഷ്യജഡത്തിൽ അവൻ ദൈവമായിരുന്നു (മത്തായി 1:23; യോഹന്നാൻ 1:14; കൊലൊസ്യർ 1:22). അപ്പവും വീഞ്ഞും, തന്റെ ശരീരത്തെയും രക്തത്തെയുമാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു (മത്തായി 26:26-28), അതുകൊണ്ട് അത് അവന്റെ ശരീരവും രക്തവും പോലെ നാം ബഹുമാനിച്ചെടുക്കണം.

കർത്തുമേശ “പങ്കിടലും,” “കൂട്ടായ്മയും” ആണെന്ന് പൗലൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ഗ്രീക്ക്: കൊയ്നോണിയ) ഏകശരീരത്താൽ അവന്റെ ശരീരത്തെയും രക്തത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 10:16), ശരീരമെന്നത് സഭയാണ് (എഫെസ്യർ 1:22, 23). ഭൗതികമായ അപ്പവും വീഞ്ഞും പങ്കിട്ട് നാം ആത്മീയത പങ്കിടുകയാണ്. നാം യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ ഓർമ്മിക്കണം: (1) അവൻ സ്വർഗത്തിൽനിന്നുയച്ച ദൈവപുത്രൻ ആണ്. (2) ആത്മാവായിരുന്ന അവൻ, നമ്മുടെ ജീവിതം അനുഭവിക്കേണ്ടതിന് മനുഷ്യജഡം എടുത്തു. (3) ക്രൂശിൽ അവൻ തന്റെ മരണത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ വഹിച്ചു. (4) അവന്റെ മരണത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ കഴുകുന്നതിന് തന്റെ രക്തം ചിന്തി. (5) ക്രൂശിൽ അവൻ നഗന്നും ലജ്ജിതനുമായത് നമ്മുടെ പ്രയോജനത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. (6) അവൻ അടക്കപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. (7) നാം അവനോട് കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുമ്പോൾ അവൻ അത് വീക്ഷിക്കുന്നു. (8) അവൻ സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്തു കർത്താധി കർത്താവും രാജാധിരാജാവുമായിരിക്കുന്നു. (9) അവൻ വീണ്ടും വരും. (10) അവൻ ചെയ്തതെല്ലാം അവനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്.

പങ്കെടുക്കുന്ന നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്തം യേശുവിനെ ഓർക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 11:24, 25). നമ്മുടെ ഏകാഗ്രത, അപ്പത്തിലോ, വീഞ്ഞിലോ, പങ്കെടുക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരിലോ ആകരുത്, അപ്പവും വീഞ്ഞും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന യേശുവിലായിരിക്കണം. പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഉദ്ദേശത്തെ കുറിച്ചും, യേശുവിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെയും, ത്യാഗത്തെയും, അവൻ നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെയും, നമ്മുടെ ആത്മീയമായ ആവശ്യത്തെയും, ആത്മീയ പുതുക്കത്തെയും, കൂട്ടായ്മയേയും ഓർക്കണം. അയോഗ്യമായി ഭക്ഷിക്കുന്നവർ ആത്മീയമായി ബലഹീനരാകും (1 കൊരിന്ത്യർ 11:30), ശരിയായി എടുക്കുന്നവർ ആത്മീയമായി ശക്തികരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നാം അന്യോന്യം കൂടിവന്ന് അതിൽനിന്നു പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ യേശുവിനോട് കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുകയാണ്. കർത്തുമേശ നാം യോഗ്യമായി എടുത്താൽ, ഭൗതികമായിട്ടാണ് നാം അപ്പവും വീഞ്ഞും എടുക്കുന്നതെങ്കിലും ആത്മീയമായി നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോടും രക്തത്തോടും കൂട്ട് ചേരുകയാണ്.

ഒരു ചടങ്ങായി, സാധാരണ ഭക്ഷണം പോലെ കർത്തുമേശ എടുക്കുന്നവർ, അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശക്തി മനസിലാക്കുന്നില്ല. അയോഗ്യമായി

കർത്തൃമേശ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ ന്യായവിധി ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (“നാശം”; കെജെവി), കാരണം അവർ യേശുവിന്റെ യാഗത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല (1 കൊരിന്ത്യർ 11:27-29).

“അയോഗ്യമായി” എന്ന വാക്ക് പൗലോസ് അവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് വ്യക്തിയുടെ അയോഗ്യതയല്ല സുചിപ്പിക്കുന്നത്, പിന്നെയെ ഭക്ഷിക്കുന്ന രീതിയാണ്. യേശുവിന്റെ യാഗത്തിന് ആര്യം യോഗ്യരല്ല. നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ, നാം അപ്പവും വീഞ്ഞും എടുക്കുമ്പോൾ, ബഹുമാനത്തോടും ആദരവോടുംകൂടി വേണം എടുക്കുവാൻ. നാം യേശുവിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ മേശയിൽനിന്നു പങ്കെടുത്താൽ “അയോഗ്യമായിട്ടാണ്” പങ്കിടുന്നത്.

നമ്മെ സ്വയം പരിശോധിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം (1 കൊരിന്ത്യർ 11:28), ഇതിൽനിന്നു പങ്കിടുവാൻ യോഗ്യരാണോ എന്ന് നമ്മെ വിലയിരുത്തുവാനല്ല, കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ നാം എന്തെങ്കിലും പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു കാണേണ്ടതിനുമല്ല, നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഓർക്കുവാനും പറഞ്ഞിട്ടില്ല, നമ്മുടെ ആത്മീയ പുരോഗതി വിലയിരുത്തുവാനോ, കഴിഞ്ഞ തെറ്റുകളെ കുറിച്ച് ഓർക്കുവാനോ അല്ല പറയുന്നത്. പാപമില്ലായ്മ അല്ല കർത്തൃമേശ എടുക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത; അതായിരുന്നു നിബന്ധനയെങ്കിൽ ആർക്കും ഭക്ഷിക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല. തെറ്റായ ഒന്നും ചെയ്യാതെ പാപം ചെയ്യാതിരുന്നവർ ചെയ്യേണ്ട നന്മ എല്ലാം ചെയ്യാതെ പാപം ചെയ്തേക്കാം (യാക്കോബ് 4:17).

മനുഷ്യരായതിനാൽ, ചിലപ്പോൾ നമ്മെ കാണിച്ച് ചിലത് ഓർപ്പിക്കേണ്ടതായി വരും. ഒരാൾ മരിക്കുന്നതിനു തൊട്ടു മുൻപ് തന്റെ പേനാക്കത്തി കൊച്ചു മകൻ കൊടുത്തു. ആ കത്തി കാണുമ്പോഴെല്ലാം കൂട്ടി അവന്റെ വല്ലപ്പുണ്ണി ഓർക്കും. അതുപോലെ, നാം അപ്പവും വീഞ്ഞും കഴിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും യേശുവിനെയും, നമുക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ ത്യാഗത്തെയും ഓർക്കും. കർത്തൃമേശ എടുക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് യേശുവിന്റെ മരണത്തിലും അവന്റെ വീണ്ടും വരവിലും നമുക്കുള്ള വിശ്വാസത്തെ നാം ലോകത്തോട് അറിയിക്കുകയാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 11:26). അപ്പത്തിൽനിന്നും വീഞ്ഞിൽ നിന്നും പങ്കെടുക്കുന്ന നാം അവയെ അല്ല ആദരിക്കുന്നത് - കാരണം അവ വിശുദ്ധ മല്ല - മറിച്ച് അതിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന യേശുവിന്റെ ശരീരത്തെയും രക്തത്തെയുമാണ് നാം ആദരിക്കുന്നത്.

ആരാണ് തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്?

കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ മിക്ക കുർബ്ബാനകളിലും വീഞ്ഞ് സാധാരണക്കാർക്ക് കൊടുക്കാതെ പുരോഹിതൻ മാത്രം കുടിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ അംഗത്തിനും അതിൽ നിന്നു പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ട് (1 കൊരിന്ത്യർ 10:16, 17). എല്ലാവരും പാപം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, കർത്താവിന്റെ ഭക്ഷണം പാപമില്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി നീക്കി വെക്കാവുന്നതല്ല (റോമർ 3:23). പാപികളായവർ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ക്രിസ്തുവിനോടും അവന്റെ ശരീരത്തോടും ചേരുന്നതിന് സ്നാനപ്പെട്ടവർക്കുള്ളതാണ് ഈ അത്താഴം (1 കൊരിന്ത്യർ 12:13; ഗലാത്യർ 3:27). യേശു നമുക്ക് വേണ്ടി ചെയ്ത വലിയ യാഗത്തെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനാണ് ക്രിസ്തുവിനകൾക്ക് അപ്പവും വീഞ്ഞും വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

എബ്രായർ 13:10 പറയുന്നു, “കൂടാരത്തിൽ അഹോവൃത്തി കഴിപ്പാൻ

അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു യാഗപീഠം നമുക്ക് ഉണ്ട്” (എബ്രായർ 13:10). ആ വേദ ഭാഗം കർത്തുമേശയെ കുറിച്ചായിരിക്കാം പറയുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലായിരിക്കാം. എങ്ങനെയായാലും, ആളുകൾക്ക് ഭക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നല്ല, ചിലർക്ക് അവകാശമില്ല എന്നാണ് അവിടെ പറയുന്നത്. അവന്റെ മേശയിൽനിന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിലുള്ളവർക്ക് മാത്രമെ അവകാശമുള്ളൂ. പരിചേരന ഏറ്റാൽ പെസഹ കഴിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, പരിചേരന ഏൽക്കാത്ത പരദേശികൾ പെസഹ ഭക്ഷിക്കരുതായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 12:43-45, 48; കൂടാതെ സംഖ്യാപുസ്തകം 9:14 നോക്കുക). പെസഹയല്ല കർത്തുമേശ, എങ്കിലും പെസഹയെ സംബന്ധിച്ച നിയമതത്വം അനുസരിച്ച് ദൈവസ്ഥാപനത്തിൽനിന്നും, കർത്തുമേശയിൽനിന്നും ഭക്ഷിപ്പാൻ അവകാശമുള്ളത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി തീർന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 10:16, 17).

ഏക ശരീരത്തിൽ അംഗങ്ങളായവർക്ക് മാത്രമെ മേശയിൽനിന്നു പങ്കെടുക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അനുവദിക്കാവൂ എന്നുണ്ടോ? അതായത്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ കർത്തുമേശ മറ്റുള്ളവർ എടുക്കാത്ത വിധത്തിൽ “അടച്ചു വെക്കണോ”? ബൈബിളിൽ അത്തരം കൽപനകൾ കാണുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനോട് ചേരുവാൻ സ്നാനപ്പെട്ടവരാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക ശരീരത്തിലുള്ളതെന്നും (1 കൊരിന്ത്യർ 12:13), അവർക്കാണ് ഇത് ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള അവകാശമുള്ളത് എന്നും സഭായോഗത്തോട് പറയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. കർത്തുമേശ എങ്ങനെ എടുക്കണമെന്ന് ഓരോ വ്യക്തിയോടും സ്വയം “പരിശോധിക്കുവാൻ” നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 11:28).

നാം എന്താണ് തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്?

തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ അവരോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (മത്തായി 26:26-28; മർക്കൊസ് 14:22-24; ലൂക്കൊസ് 22:19, 20; 1 കൊരിന്ത്യർ 11:23-25). കൂടുതലോ കുറച്ചോ ചെയ്യുന്നത് യേശുവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തെ ലംഘിക്കുകയാവും. ഈ ഭക്ഷണത്തിന് യേശു ഉപയോഗിച്ചത് പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പമായിരുന്നു. പാനപാത്രത്തിൽ അവൻ ഉപയോഗിച്ചത് മുന്തിരിച്ചാരായിരുന്നു. ലഹരിയില്ലാത്ത തിനാലായിരിക്കാം അതിനെ വീഞ്ഞ് എന്നു പറയാതെ മുന്തിരവള്ളിയുടെ അനുഭവം എന്നു പറഞ്ഞത്. ഒരാൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിനു പകരം മറ്റൊരു അപ്പം എടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അപ്പത്തോട് മറ്റൊന്നെങ്കിലും ചേർക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അയാൾ യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിനപ്പുറം പോകുകയാണ്. കൂടാതെ ഒരാൾ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവത്തിനു പകരം മറ്റൊരു പാനിയം ഉപയോഗിക്കുകയോ, മുന്തിരിച്ചാറിനോട് മറ്റൊന്നെങ്കിലും കൂട്ടുകയോ ചെയ്താൽ, അത് യേശുവിന്റെ അധികാരമില്ലാതെ ചെയ്യുന്നതായി തീരും.

മോർമോൻ സഭക്കാർ മുന്തിരിച്ചാറിനു പകരം വെള്ളമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ചിലർ മുന്തിരിച്ചാറിനോടുകൂടി മറ്റു ചാറുകളും ചേർക്കും, മറ്റൊരു ചാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതെല്ലാം യേശുവിന്റെ കൽപനകളിൽ ആവശ്യമില്ലാതെ ഇടപെടുകയും അധികാരത്തെ ലംഘിക്കുകയും ചെയ്യലാണ്. ചിലർ മുന്തിരിച്ചാറിനോട് വെള്ളം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്, അതു ബുദ്ധിയല്ല; എന്നാൽ വെള്ളം ചേർത്താലും അത് മുന്തിരിച്ചാർ തന്നെയാണ്. പക്ഷെ മറ്റൊരു ജൂസ് ചേർക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനു പകരം രണ്ട് ജൂസ് ആയി മാറും. മറ്റു ഭക്ഷണം

ചേർക്കുവാനോ, മറ്റു പാനിയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാനോ, മുന്തിരിച്ചാറിനോ ട് കൂട്ട് ചേർക്കുവാനോ, മുന്തിരിച്ചാറ് കൊടുക്കാതിരിക്കുവാനോ അവന്റെ കൽപനകളിലോ, നിർദ്ദേശങ്ങളിലോ അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അവനാണ് സകല അധികാരവുമുള്ളത് (മത്തായി 28:20).

“എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ ഭക്ഷണവും എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനിയവുമാണ്” എന്നു യേശു പറഞ്ഞത് (യോഹന്നാൻ 6:55) അക്ഷരികമായിട്ടാണെന്ന് ചിലർ കരുതുന്നു. കാരണം യഹൂദന്മാർ അവനെ അക്ഷരികമായിട്ടാണ് പിടിച്ചത്, അവർക്ക് ഇടർച്ചയായിരുന്നു എന്നു തോന്നി. യേശു അർത്ഥമാക്കിയത് ആലങ്കാരികമായിട്ടാണെന്ന് അവർ വിശദമാക്കിക്കൊടുത്തു. “ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവാകുന്നു, മാംസം ഒന്നിനും ഉപകരിക്കുന്നില്ല, ഞാൻ നിങ്ങളോട് സംസാരിച്ച വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനുമകുന്നു” (യോഹന്നാൻ 6:63). യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം തിന്നുകയും അവന്റെ രക്തത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അവന്റെ വചനം മുഖാന്തരമാണ് ആത്മീയ ജീവൻ വരുന്നത് (യോഹന്നാൻ 6:63; 1 പത്രോസ് 1:23). അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആത്മീയമായി അവന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നതും രക്തത്തിൽനിന്നു കുടിക്കുന്നതും. അങ്ങനെ നാം ചെയ്യുന്നതിനാൽ നമുക്ക് ജീവൻ ഉണ്ട് (യോഹന്നാൻ 3:36; 6:47).

നാം എങ്ങനെ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യണം?

ക്രമമായ രീതിയിൽ

ആരാധനാവേളയിൽ എപ്പോഴാണ് കർത്തുമേശു എടുക്കേണ്ടത് എന്ന് പൂതിയനിയമത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ആരാധനാ ക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു തത്വം നൽകുന്നുണ്ട്. പൗലൊസ് എഴുതി, “സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും നടക്കട്ടെ” (1 കൊരിന്ത്യർ 14:40). പല പ്രവൃത്തികൾ ഒരേ സമയത്ത് ചെയ്താൽ ഒരു പ്രവൃത്തിയോട് മറ്റൊന്ന് ഇടകലർന്നുപോകും. പൗലൊസ് പറഞ്ഞു, “അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടു പേരോ ഏറിയാൽ മൂന്നുപേരോ ആകട്ടെ. അവർ ഓരോരുത്തരായി സംസാരിക്കട്ടെ” (1 കൊരിന്ത്യർ 14:27; വാക്യങ്ങൾ. 29-31 നോക്കുക).

ഗ്രീക്ക് ടാക്സിസ് (“ക്രമമായ രീതിയിൽ”; 1 കൊരിന്ത്യർ 14:40) “കാര്യങ്ങൾ ക്രമമായി/ഉചിതമായി പിൻപറ്റേണ്ടതിന് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ... ക്രമമായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒരുപക്ഷേ ഒന്നൊന്നായി എന്നർത്ഥം”² കൊരിന്ത്യരെ പൗലൊസ് പ്രബോധിപ്പിച്ചത് ഒരു പ്രവൃത്തി മറ്റൊന്നിനോട് ഇടകലരാതിരിക്കേണ്ടതിനായിരിക്കാം. എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ക്രമമായി നടന്നാൽ ഒന്നിനെ മറ്റൊന്ന് അലങ്കോലപ്പെടുത്താതിരിക്കും.

രണ്ട് പുരുഷന്മാർ ഒരേ സമയത്ത് പ്രസംഗിക്കുന്നതും ക്രമവിരുദ്ധമാണ്. ഒരാൾ പ്രാർത്ഥന നയിക്കുമ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതും, ഇടവക കർത്തുമേശു എടുക്കുമ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതും ക്രമ രഹിതമാണ്. ഇടവക പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉപദേഷ്ടാവ് പ്രസംഗിക്കുവാൻ പാടില്ല. അതുപോലെ കർത്തുമേശു എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പാട്ടു പാടുന്നതും ഉചിതമല്ല. അംഗങ്ങൾ യേശുവിൽ ധ്യാനിച്ചു, അവന്റെ യാഗത്തേയും, അവനോടുള്ള ബന്ധത്തെയും ഓർക്കേണ്ട സമയമാണ് കർത്തുമേശു ആചരിക്കുമ്പോൾ.

കർത്തൃമേശ എടുക്കുമ്പോൾ നിശബ്ദമായിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു ആധുനിക സമൂഹത്തിനു തോന്നുന്നതുകൊണ്ടാകാം അവർ ആ സമയത്ത് പാട്ടു പാടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഒരുപക്ഷെ അത് ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ആൾക്ക് ഓരോരുത്തരുടേയും വ്യക്തിപരമായ ശോധന ആവശ്യമാണെന്ന ബോധ്യം ഇല്ലായിരിക്കാം. അത്താഴത്താൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ശക്തി ലഭിക്കേണ്ടതിന്, കർത്തൃമേശ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടേയും ആത്മിയാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കർത്തൃമേശ സമയത്ത് ഓരോരുത്തർക്കും വ്യക്തിപരമായി ആത്മിയാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റത്തക്ക ഒരു ഗാനവും കാണുകയില്ല. എല്ലാവർക്കും യേശുവുമായി വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം പുലർത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

അക്കാരണത്താൽ ആരാധകൻ കർത്തൃമേശ എടുക്കുമ്പോൾ പാട്ട് പാടുന്നത് ഒരു പ്രശ്നമാണ്. പാട്ട് പാടുമ്പോൾ അതിലെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് യേശുവിന്റെ ശരീരത്തെയും രക്തത്തെയും ധ്യാനിക്കുവാനോ, യേശുവുമായുള്ള ബന്ധം പുതുക്കുവാനോ കഴിയാതെ വരും. കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തെ ധ്യാനിക്കുകയും “വിവേചിക്കുകയും” (ഗ്രീക്ക്: *ഡയാക്രിനോ*) ചെയ്യേണ്ടവരെ “തടസപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും” കർത്തൃമേശോസമയത്ത് പാട്ട് പാടുന്നത് (1 കൊരിന്ത്യർ 11:29).

കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും പങ്കിട്ട് കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുന്നതാണ് കർത്തൃമേശ (1 കൊരിന്ത്യർ 10:16). പ്രവൃത്തികൾ ഒരുമിച്ചു ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് അലങ്കോലപ്പെടുത്തുകയും, പങ്കിടലിൽനിന്നും ആരാധകന്റെ ശ്രദ്ധ വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് “ഉചിതമായും ക്രമമായും” എന്ന നിർദ്ദേശത്തെ ലംഘിക്കുന്നതാകും. കർത്തൃമേശ എടുക്കുമ്പോൾ പാട്ട് പാടുന്നത് പരസ്പരം അലങ്കോലമാകും, എന്നാൽ ധർമ്മശേഖരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അപ്പോൾ പാട്ട് പാടുന്നതിനു കൃഷ്ടമില്ല. നൽകുന്ന സമയത്ത് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ആവശ്യമില്ല. ഇടവക പാടിടക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആരാധകർ നൽകുന്നതിനെ അത് ബാധിക്കുകയില്ല.

സഭായോഗം കൂടിവന്ന് ആരാധിക്കുന്നത് അർത്ഥവത്താകണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, എങ്ങനെയായാലും, പുതിയനിയമോപദേശത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും ചെയ്യണമെന്നു മാത്രം. ആരാധകർ യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിലും രക്തത്തിലും അവനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുമ്പോൾ, അതിനെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കണം.

ഏതു ക്രമത്തിൽ

കർത്തൃമേശ എടുക്കുന്ന ക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: “അപ്പമാണോ അതോ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവമാണോ, ഏതാണ് ആദ്യം എടുക്കേണ്ടത്?” രണ്ട് സുവിശേഷവിവരണങ്ങളും പൗലൊസിന്റെ ലേഖനവും അനുസരിച്ച് അപ്പം ആയിരുന്നു ആദ്യമായി ഭക്ഷിച്ചിരുന്നത്, പിന്നെയാണ് മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം കൂടിച്ചത് (മത്തായി 26:26-28; മർക്കൊസ് 14:22-24; 1 കൊരിന്ത്യർ 11:23-25). ലൂക്കൊസ് ആദ്യം പാനപാത്രത്തെ കുറിച്ചും പിന്നെ അപ്പത്തെ കുറിച്ചും, അതിനുശേഷം പാനപാത്രത്തെ കുറിച്ചും പറയുന്നു (ലൂക്കൊസ് 22:17-20). രണ്ട് സാധ്യതയുള്ള കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് ലൂക്കൊസിന്റെ വിവരണങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊസ് പറയുന്നത് പെസഹയുടെ അവസാനം വീഞ്ഞു കൂടിക്കുന്നതിനെ

പറഞ്ഞശേഷമാണ് കർത്തുമേശയെ കുറിച്ചു പറയുന്നത് എന്നാണ് ചിലർ കരുതുന്നത്. മറ്റൊരു സാധ്യത, യേശു ആദ്യം പാനപാത്രം കൊടുത്തു എങ്കിലും, അവൻ അത് വിശദമാക്കി കൊടുക്കുന്നതുവരെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ കൂടിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ്.

ഒരുപക്ഷേ രണ്ടാമത്തെ വിശദീകരണമായിരിക്കാം സംഭവിച്ചത്. പെസഹാ പെരുന്നാളിൽ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം കൊടുക്കുന്ന പതിവില്ലായിരുന്നു. അതിനർത്ഥം അപ്പൊസ്തലന്മാർ പെസഹാ പെരുന്നാളിൽ ജൂസ് കൂടിച്ചിരുന്നില്ല എന്നല്ല, പക്ഷേ പെസഹയുടെ ഭാഗമായി മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം കൂടിക്കുന്നതിനെയാണ് സംശയിപ്പിക്കുന്നത്. പാനപാത്രത്തെ കുറിച്ച് യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കൂടിച്ചു എന്നു ലൂക്കോസ് പറയുന്നില്ല. പകരം, യേശു പാനപാത്രം എടുത്തു, പറഞ്ഞു, “ദൈവരാജ്യം വരുന്നതുവരെ ഞാൻ ഇനി മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവത്തിൽനിന്നു കൂടിക്കയില്ല” (ലൂക്കോസ് 22:18). യേശു പാനപാത്രത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞ അതേ പ്രസ്താവനകൾ മത്തായിയും മർക്കൊസും പറയുന്നുണ്ട് (മത്തായി 26:29; മർക്കൊസ് 14:25). ലൂക്കോസിന്റെ വിവരണത്തിൽ, യേശു ആദ്യം പാനപാത്രം എടുത്തപ്പോൾ സ്തോത്രം ചെയ്തതു പിന്നീട് പാനപാത്രം എടുത്തപ്പോൾ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല (ലൂക്കോസ് 22:17-20). അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് അപ്പം കൊടുത്തശേഷം അവൻ പാനപാത്രം എടുത്ത് സ്തോത്രം ചൊല്ലി അവർക്ക് കൊടുത്തതായിട്ടാണ് മത്തായിയും മർക്കൊസും പറയുന്നത്.

ലൂക്കോസ് 22:17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് “എ” കപ്പ എന്നാണ്, എന്നാൽ ലൂക്കോസ് 22:20-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് “എ കപ്പ” എന്നതിനു പകരം “ദ” കപ്പ എന്നാണ്. “ദ കപ്പ” എന്ന പ്രയോഗം “എ കപ്പ” എന്നതിനെയായിരിക്കും ഉദ്ദേശിച്ചത്. യേശു ആദ്യം “എ” കപ്പഎടുത്തു അതേ കപ്പിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, “ദ” കപ്പ എന്ന്.

ആദ്യം പറഞ്ഞ പാനപാത്രം പെസഹയുടെ ഭാഗമല്ലെങ്കിൽ പോലും, ലൂക്കോസിന്റെ വിവരണം, മത്തായിയുടേയും മർക്കൊസിന്റേയും വിവരണവുമായി യോജിച്ചു തന്നെയാണിരിക്കുന്നത്. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് ലൂക്കോസ് വിവരിക്കുന്നത്: യേശു പാനപാത്രം എടുത്തു, സ്തോത്രം ചൊല്ലി, അതിൽനിന്നു പങ്കിടുവാൻ അവൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അപ്പോൾ അവൻ അവർക്ക് അത് പകർന്നുകൊടുത്തില്ല. അവൻ പിന്നെ അപ്പം എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി, നൂറുകി കൊടുത്തു ഭക്ഷിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അവൻ ദ പാനപാത്രം എടുത്തു, ഇത് തന്റെ രക്തത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു എന്നും എന്റെ ഓർമ്മക്കായി കൂടിപ്പിൻ എന്നും പറഞ്ഞു നൽകി.

കർത്തുമേശ ആചരിക്കേണ്ട ക്രമം താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതുപോലെയാണ്: അപ്പം ആളുകൾക്ക് നൽകുന്നതിനു മുൻപ് സ്തോത്രം ചൊല്ലിയിരുന്നു, അപ്പം പാനപാത്രവും ആളുകൾക്ക് നൽകുന്നതിനു മുൻപ് സ്തോത്രം ചൊല്ലിയിരുന്നു.

എപ്പോഴാണ് തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്?

ബൈബിളിൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച് കർത്തുമേശ ആചരിച്ച ദിവസം ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു എന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് - ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ (പ്രവൃത്തികൾ 20:7), ശബ്ബത്ത് കഴിഞ്ഞ്, കർത്താവ് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു

ദിവസം (മത്തായി 28:1; മർക്കൊസ് 16:1, 2; ലൂക്കൊസ് 23:56-24:1). ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രത്യേക ദിവസം അപ്പം നൂറുകുവാനോ കർത്തുമേശ ആചരിക്കുവാനോ ധർമ്മശേഖരം എടുപ്പാനോ കൂടിവന്നതായി ബൈബിളിൽ പറയുന്നില്ല (1 കൊരിന്ത്യർ 16:2).

യേശുവും അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസും ശബ്ബത്തിൽ (മത്തായി 12:9, 10; മർക്കൊസ് 1:21; ലൂക്കൊസ് 4:16, 31; 13:10; പ്രവൃത്തികൾ 13:14, 44; 16:13; 17:2; 18:4) പ്രസംഗിച്ചതെല്ലാം യെഹൂദന്മാരോടായിരുന്നു, ക്രിസ്ത്യാനികളോടായിരുന്നില്ല. കാരണം യെഹൂദന്മാരെല്ലാം കൂടിവരുന്നതും പ്രസംഗിക്കുവാൻ പറ്റിയതായ സമയവുമായിരുന്നു അന്ന്.

ന്യായപ്രമാണമനുസരിച്ച്, ശബ്ബത്ത് വിശ്രമദിവസമായിട്ടായിരുന്നു ആചരിച്ചത് (പുറപ്പാട് 31:14-16; ആവർത്തനപുസ്തകം 5:12-15). യിസ്രായേലിനെ മിസ്രയീം അടിമത്വത്തിൽനിന്ന് വിടുവിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ആചരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു അത് (ആവർത്തനപുസ്തകം 5:15). ശബ്ബത്തു നാളിൽ ആരാധിക്കുവാനായി ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തും യിസ്രായേലിനോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

“ശബ്ബത്തുനാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓർക്ക” എന്നു കൽപിച്ചിരിക്കയാൽ (പുറപ്പാട് 20:8; ആവർത്തനപുസ്തകം 5:12), അതിൽ ആരാധനയും അന്തർലീനമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ചിലർ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നത്. “ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ” എന്നതിന് ആരാധിക്കുവാൻ എന്ന അർത്ഥമില്ല. അതിനർത്ഥം മറ്റു പ്രവൃത്തി ദിവസങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, വിശ്രമിക്കുവാനായി മാറ്റി വെക്കുക എന്നാണ്. യിരെമ്യാവ് പറഞ്ഞത്, “പ്രവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യാതെ ശബ്ബത്ത് വിശുദ്ധമായിരിപ്പാൻ ഓർക്ക,” “ശബ്ബത്തുനാളിൽ യാതൊരു ചുമടും കൊണ്ടുപോകാതെയും ശബ്ബത്തുനാളിൽ യാതൊരു വേലയും ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ” (യിരെമ്യാവ് 17:24, 27). യിസ്രായേലിനോട് ശബ്ബത്തുനാളിൽ വിശ്രമിപ്പാനല്ലാതെ, ഒരിടത്തും ആരാധിക്കുവാൻ കൂടിവരുന്നതിന് കൽപിച്ചിട്ടില്ല.

അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലശേഷവും സഭ കർത്തുമേശ ആചരിക്കുവാൻ കൂടി വന്നിരുന്നത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളായ ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു. അതിനർത്ഥം പരിശുദ്ധാത്മാവ് സകല സത്യത്തിലും വഴി നടത്തിയിരുന്ന അപ്പൊസ്തലന്മാർ അപ്പം നൂറുകുവാൻ കൂടി വന്നിരുന്നത് ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടം (യോഹന്നാൻ 16:13, 14). ആത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവരെ യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചതെല്ലാം അനുസരിപ്പാനായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു (മത്തായി 28:19, 20).

പരിശുദ്ധാത്മാവ് പെന്തെക്കൊസ്തുനാളിൽ, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെമേൽ വന്നപ്പോൾ (പ്രവൃത്തികൾ 2:1-4) അവർ ആളുകളെ ദൈവത്തിന്റെ വചനം പഠിപ്പിച്ചു. പ്രാരംഭ സഭ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം തുടർച്ചയായി കേട്ടുപോന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:42), അതിനർത്ഥം അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മരണശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാർ പഠിപ്പിച്ചതനുസരിച്ചാണ് സഭ ചെയ്തുപോന്നത് എന്നാണ്. എല്ലാ ഇടവകകളും കർത്തുമേശ ആചരിക്കുവാൻ കൂടി വന്നിരുന്നത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ആയിരുന്നു. അത് തെളിയിക്കുന്നത്, അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത് കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുവാൻ കൂടിവരേണ്ടത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ആയിരുന്നു എന്നാണ്.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും കൂടി വന്നിരുന്നു. അവർ കൂടി

വന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം കർത്തുമേശയിൽനിന്ന് പങ്കെടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ആഴ്ച തോറുമുള്ള ആചാരം അപ്പൊസ്തലന്മാർ സ്ഥാപിച്ച മാതൃകയായിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് ഇന്ന് ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, യേശുവിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി കർത്തുമേശ ആചരിക്കുവാൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ കൂടിവരും.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രത്യേക ദിവസത്തെ “കർത്തുമേശദിവസം” എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. *ഹെ കുരിയാകേ ഹെമേരാ* എന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്കിന്റെ തർജ്ജിമ ഇതാണ് (വെളിപ്പാട് 1:10), അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പിൻപറ്റിയ ആളുകളുടെ എഴുത്തുകളിൽ അതു ഞായറാഴ്ചയാണ്. എന്നാൽ “കർത്താവിന്റെ നാൾ” എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം വേറെയാണ് (ദൈവം പ്രതികാരം വീട്ടുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാൾ). ഞായറാഴ്ചയെ “കർത്തുമേശദിവസം” എന്നാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്, കാരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് യേശുവിനെ ആദരിക്കുന്ന ദിവസമാണ് ഞായറാഴ്ച.

ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിൻ എന്ന എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളായ³ “ഞായറാഴ്ച” കൂടിവന്നിരുന്നതായി നമുക്ക് അറിയാം. അന്നാണ് അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, തിരുവെഴുത്തുകൾ വായിക്കുവാനും, കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുവാനും, ധർമ്മശേഖരം നടത്തുവാനും കൂടി വന്നത്. മാർട്ടിൻ എഴുതി, “ഞായറാഴ്ച എന്നു വിളിക്കുന്ന ആ ദിവസം, ഒരു പട്ടണത്തിലും, ഉൽനാടൻ പ്രദേശത്തും ഉള്ളവർ എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ച് ഒരു സ്ഥലത്ത് കൂടി വന്നിരുന്നു.”⁴

യേശുവിന്റെ കഷ്ടതയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും സ്മരിക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് കൂടിവരുവാനുള്ള പ്രത്യേക ദിവസമായിരുന്നു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളായ ഞായറാഴ്ച എന്ന് പിന്നീടുള്ള എഴുത്തുകാരും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനുശേഷം, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളായ ഞായറാഴ്ച കർത്തുമേശ ആചരിക്കുവാൻ കൂടിവന്നിരുന്നു. മറ്റു ദിവസങ്ങളിലും അവർ കൂടിവന്നിരുന്നു, എന്നാൽ കർത്തുമേശ ആചരിക്കുവാൻ കൂടി വന്നിരുന്നത് ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു - അവന്റെ ദിവസമായ, കർത്തുമേശദിവസം - കാരണം ആ ദിവസമാണ് അവൻ മനുഷ്യവർഗത്തിനു വേണ്ടി മരണത്തെ ജയിച്ചത്.

സംക്ഷിപ്തം

അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രത്യേക ദിവസമായ ഞായറാഴ്ച കൂടിവന്നിരുന്നു. നാം അത് ഓരോ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളായ ഞായറാഴ്ചയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ നമുക്ക് വേണ്ടി കഷ്ടം സഹിച്ചവനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്ത് അവനിൽനിന്നു പാപമോചനവും സ്വർഗത്തിൽ നിത്യജീവനും പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയും. അവൻ വീണ്ടും വരുന്നതുവരെ, അവന്റെ മരണത്തെ കാണിക്കുന്നതിനും, അവനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുമുള്ള ലളിതമായ ഒന്നാണ് ഇത്.

കുറിപ്പുകൾ

¹ദ ഗ്രീക്ക്-ഇംഗ്ലീഷ് ന്യൂടെസ്സമെന്റ്, റെവലേഷൻ 1:10 (ന്യൂയോർക്ക്: ഐവേർസൻ-നോർമൻ അസോസിയേറ്റ്സ്, 1975), 725. ²വാൾട്ടർ ബാവർ, എ ഗ്രീക്ക്-ഇംഗ്ലീഷ് ലെക്സിക്കൺ ഓഫ് ദ ന്യൂടെസ്സമെന്റ് ആന്റ് അതർ എർലി ക്രിസ്ത്യൻ ലിറ്ററേച്ചർ, 3 ഡ് എഡി., റെവ. ആന്റ് എഡി. ഫ്രെഡറിക് വില്യം ഡാങ്കർ (ഷിക്കാഗോ: യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് ഷിക്കാഗോ പ്രസ്, 2000), 989. ³ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിൻ ഡയലോഗ് 41.4. ⁴ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിൻ അപോളജി 67.1.